

Under hensyn til at det ville medføre ret betydelige bekostninger at sætte arresthuset i forsvarlig og brugbar stand, har man ved skifte i arrestforvarerstillingen i 1953 overvejet muligheden af at nedlægge arresthuset, men tanken herom har måttet opgives. Det samlede antal indsættelser i arresthuset har i de senere år været ca. 85 i årligt gennemsnit, og det gennemsnitlige daglige fangebelæg har været 6—7 fanger. Da arresthuset derhos betjener flere retskredse, og da afstanden til andre arresthuse er ret betydelig, er det ikke fundet forsvarligt at nedlægge arresthuset i Ribe, og arresthuset blev derfor efter midlertidig lukning, og efter at arrestforvarerstillingen påny var blevet besat, atter taget i brug den 1. juli 1954.

Det findes herefter ikke forsvarligt længere at udskyde arbejdet med restaurering af arresthuset og forbedring af de sikkerhedsmæssige forhold, og man har derfor ladet justitsministeriets tilsynsførende arkitekt udarbejde forslag i så henseende. Forslaget går ud på at ændre arresthusets indretning, således at der i stueetagen indrettes bolig, køkken for arresthuset, kontor og arbejds-celle, medens de øvrige celler placeres sammenhængende på 1. sal. Det bemærkes herved, at der allerede er foretaget istandsættelse af køkken og kontor, ligesom arbejdet med indretning af fangebad og lægeværelse i en forbindelsesbygning mellem arresthuset og rådhuset er bragt til udførelse. Ved en omplacering af bolig og celler som foreslået opnås en meget betydelig forbedring af forholdene. Forslaget omfatter derhos hovedistandsættelse af bygningens rum, forstærkning af ydermurene og indsætning af nye og større vinduer med nyt og forsvarligt armatur.

Endvidere omfatter forslaget en understøbning af fundamenterne i den vestlige del af arresthusbygningen, hvorom bemærkes:

I de senere år er det konstateret, at grunden under arresthuset i stadig stigende grad er sunket. Det anføres herved, at arresthuset ligger umiddelbart ved domkirken, hvor tilsvarende funderingsarbejder såvidt vides har måttet udføres i de senere år. Grundens sænkning har medført, at der i alle hovedskillerum og tværskillerum og tildels i ydermuren er fremkommet meget store og stadigt voksende revner, såvel i kælderen som i de overliggende etager. Dette har bl. a. bevirket, at celledørene og dørkarmene bliver løse, således at der fremkommer lysninger mellem cellerne og cellegangen, og således at celledørslåsene stadig bringes ud af funktion. Denne tiltagende sammensynkning af grunden medfører, efter arkitektens udsagn, en nærliggende fare for brud på ledninger og installationer og sammenstyrtning af skillerummene.

Justitsministeriets tilsynsførende arkitekt har udtalt, at en understøbning omgående må finde sted, hvis man vil undgå større skader, og at han ikke vil kunne påtage sig noget ansvar for følgerne, hvis understøbningen ikke finder sted.

Den foreslåede understøbning af fundamenterne må nødvendigvis udføres, før de øvrige foreslåede istandsættelsesarbejder kan iværksættes, og man finder det efter arkitektens udtalelse ikke forsvarligt at udskyde funderingsarbejdet.

Udgiften ved forslagets gennemførelse beløber sig til ialt 125 000 kr., der fordeles sig således:

Funderingsarbejder i henhold til en efter sagens forelæggelse for boligministeriet stedfunden bundundersøgelse	32 000 kr.
Ombygnings- og istandsættelsesarbejder	65 150 -
Ingeniørarbejder	6 470 -
Uforudsete udgifter, honorarer, tilsyn og rejser m. v.	21 380 -

Boligministeriet har i princippet tiltrådt forslaget.

I skrivelse af 17. august 1955 rejste justitsministeriet overfor finansministeriet spørgsmålet om restaurering og modernisering af arresthuset i overensstemmelse med foranstående.

Finansministeriet henstillede imidlertid i skrivelse af 28. september 1955, at